

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2016) 5644 z dnia 7 września 2016 r. udzielającej zezwolenia na korzystanie z żółtego sulfochromianu ołowiu oraz czerwonego chromianu molibdenianu siarczanu ołowiu na mocy Rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (zaskarżona decyzja), oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja przekroczyła swoje uprawnienia wykonawcze na podstawie art. 291 ust. 2 TFUE i rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
  - Komisja przekroczyła swoje uprawnienia wykonawcze w związku z pominięciem art. 55 i 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz z udzieleniem zezwolenia przy braku spełnienia warunków określonych w rozporządzeniu do udzielenia takiego zezwolenia i w sprzeczności z celem rozporządzenia.
  - Komisja naruszyła art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006 poprzez udzielenie zezwolenia bez przeprowadzania własnej oceny warunków do udzielenia tego zezwolenia zgodnie z tym przepisem i bez wystarczająco dogłębnego badania, czy warunki udzielania zezwolenia na mocy tego przepisu są spełnione.
  - Ponadto Komisja naruszyła art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006 poprzez udzielenie zezwolenia wbrew celowi systemu zezwoleń, między innymi, polegającego na zapewnieniu właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i stopniowego zastępowania substancji wzbudzających szczególne obawy odpowiednimi alternatywnymi substancjami lub technikami, gdy jest to ekonomicznie i technicznie wykonalne.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja dokonała oczywiście nieprawidłowej oceny oraz niewłaściwego zastosowania przepisów prawa.
  - Te same fakty, jak te, które przedstawiono w odniesieniu do zarzutu pierwszego są również podnoszone w odniesieniu do zarzutu drugiego. Naruszenie przez Komisję art. 55 i 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006, jak opisano powyżej, oznacza tym samym, że w zaskarżonej decyzji Komisja dokonała oczywiście błędnej oceny i niewłaściwego zastosowania prawa.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasadę ostrożności oraz obowiązek przedstawienia uzasadnienia.
  - Komisja naruszyła zasadę ostrożności poprzez udzielenie zezwolenia bez przeprowadzania własnej oceny warunków do jego udzielenia na podstawie art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006 i bez wystarczająco dogłębnego badania, czy warunki udzielenia zezwolenia na mocy tego przepisu są spełnione.
  - W każdym razie Komisja naruszyła obowiązek przedstawienia uzasadnienia, który wynika z art. 296 TFUE, art. 130 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz z zasady dobrej administracji, ponieważ nie jest możliwe, aby wyczytać ze spornej decyzji, w jaki sposób Komisja oceniła, czy warunki udzielenia zezwolenia, zgodnie z art. 60 ust. 4 rozporządzenia zostały spełnione.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r. – BP/FRA

(Sprawa T-838/16)

(2017/C 038/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BP (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat E. Lazar)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie stronie pozwanej naprawienia szkody materialnej i krzywdy wyrządzonych skarżącej w następstwie używania niezgodnie z przeznaczeniem oraz utraty danych osobowych, a także szeregu innych nieprawidłowości, które wystąpiły w toku przetwarzania przez stronę pozwaną wniosków skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentów złożonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz jej wniosków o udzielenie informacji złożonych na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 45/2001;
- nakazanie stronie pozwanej naprawienia szkody materialnej i krzywdy wyrządzonych skarżącej w następstwie naruszenia szeregu reguł mających na celu przyznanie uprawnień jednostkom;
- nakazanie stronie pozwanej naprawienia szkody materialnej i krzywdy wyrządzonych skarżącej w następstwie nieprawidłowych działań strony pozwanej w ramach wykonywania wyroku wydanego w sprawie T-658/13 P;
- nakazanie stronie pozwanej naprawienia krzywdy wyrządzonej skarżącej;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty odszkodowania;
- nakazanie stronie pozwanej zwrotu kosztów doradztwa prawnego poniesionych przez skarżącą w toku postępowania poprzedzającego wniesienie skargi;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty odsetek za zwłokę w odniesieniu do ostatecznie zasądzonej kwoty;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania, nawet w wypadku oddalenia skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia reguł mających na celu przyznanie uprawnień jednostkom, w tym między innymi naruszenia zasad ochrony danych osobowych wskazanych w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w związku z art. 4 ust. 4 tego rozporządzenia i z przepisami wykonawczymi do rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, naruszenia art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), naruszenia zasad ochrony danych osobowych wskazanych w szeregu przepisów rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i w przepisach wykonawczych do tego rozporządzenia, a także naruszenia obowiązku staranności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku poufności, co skutkowało utratą danych osobowych skarżącej na rzecz osób trzecich oraz przekazaniem ich do prasy, a także nadużycia władzy oraz poważnego i oczywistego braku racjonalnej staranności przy przetwarzaniu danych osobowych strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r. – Repower/EUIPO – repowermap (REPOWER)

(Sprawa T-842/16)

(2017/C 038/52)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Repower AG (Brusio, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunz-Hallstein i H. Kunz-Hallstein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: repowermap.org (Berno, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „REPOWER” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 020 351